

Молитва Келлі

Лорі Фуллер Соса

Співробітник редакції церковних журналів (Грунтується на справжніх подіях)

Келлі і її мама підійшли до церковної будівлі й почали її оглядати. Вона була прекрасною, біля неї росли пальми. На будівлі був напис: “Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів”. Напис трьома різними мовами: малайською, китайською і англійською!

Келлі не дуже багато знала про Ісуса Христа. І вона ніколи раніше не була в церкві. Лі Лін, подруга її мами, ходила до цієї церкви. Вона запросила Келлі та її маму піти разом з нею. Коли вони увійшли, люди усміхалися й віталися. Усі були дуже привітні. Келлі з мамою пішли за Лі Лін сходами вгору до великої кімнати. Лі Лін сказала, що це каплиця.

Келлі сіла поруч з мамою і Лі Лін на стільці, які стояли в ряд, і невдовзі почалися збори. Вона слухала музику. Дівчинці сподобалося те відчуття свободи, яке принесла музика, хоча вона й не знала слів.

У кінці зборів жінка підвелася і помолилася. Келлі озирнулася і побачила, що всі склали руки й заплющили очі. Вона, як і раніше, відчувала всередині щось хороше. Що це було? Це відрізнялося від усього, що вона відчувала раніше!

Коли пізніше вони пішли з церкви, Келлі розповіла мамі про свої почуття під час молитви.

“Знаєш,—сказала мама,—я не відчула нічого особливого”.

Однак Келлі постійно думала про те, що відчувала в церкві. Їй сподобалася молитва. І їй сподобалося слухати про Христа.

“А можна, щоб місіонери мене навчали?— запитала Келлі у мами.—Я хочу дізнатися більше”.

“Якщо ти цього хочеш, гаразд”,—відповіла мама. Місіонери навчали Келлі молитися і читати Писання. Вони навчали її про Ісуса і про те, як Він нас любить. Келлі подобалося те, що вона дізнавалася.

Одного дня місіонери дали їй особливе завдання. “Чи будеш ти намагатися молитися протягом тижня?”—запитав старійшина Паркер.

До цього моменту Келлі молилася лише з місіонерами. Але вона хотіла спробувати зробити це самостійно. Вона знала, що Небесний Батько завжди слухає, і Він хотів почути її.

“Я зроблю це”,—пообіцяла вона.

Наступний день у школі був особливим. Келлі мала співати на конкурсі! Вона вивчила красиву нову китайську пісню. Їй було так важко вивчити всі ноти і звуки! Вона дуже багато займалася.

А тепер, коли настав час виступати, Келлі хвилювалася. Вона взяла зображення Ісуса, яке того ранку поклала в кишеню шкільної форми. Вона вирішила помолитися, як їй показали місіонери. “Небесний Батьку, будь ласка, допоможи мені не хвилюватися,—молилася вона.—В ім'я Ісуса Христа, амінь”.

Після цього Келлі вийшла на сцену. Вона поглянула на глядачів і на журі. Вона подумала про

зображення Ісуса у своїй кишені, і їй стало трохи краще. Вона глибоко вдихнула і почала співати.

Келлі співала всі слова саме так, як вона їх вивчила. Коли Келлі проспівала останню ноту і вклонилася, вона знала, що Небесний Батько почув її молитву і допоміг.

Келлі пішла зі сцени з усмішкою. Вона не могла дочекатися, щоб розповісти місіонерам про те, що сталося! Вона знала, що тепер буде молитися щодня. ●

